14/12/2015

It's nearly been 20 hours now since I've last spoken to you, yet it feels like eternity. I haven't stopped crying for more than 30 minutes at a time. When you left, I felt my heart stop as well. All I wanted to do was kiss you and hug you every second you were there. But I know you were hurting real badly. I totally understand it, it's not something anyone should go through. What you went through could not be imagined. And for THAT I am glad it's over. You fought your hardest battle and in my eyes you won! You won this battle that tortured you like never before and you showed us all how strong you are.

Most of all, I'm glad I was able to see you smile in your last few hours. Your smile and kiss will stay with me forever. You're truly an incredible woman. You did everything for your grandchildren, from getting on all four, to scolding us about getting a cold from not wearing socks. You were an amazing wife, mother, Safta and best friend. Nothing ever stopped you from getting in your way. You showed everyone your powers, stubbornness, and excessive worry, but without those traits, you wouldn't be you. I remember a time when you and ema got into an argument, and you always had the last say. Safta, you're so funny and smart, your humor is one that can only be understood by certain people, but you definitely have a lot of friends. I envy you. Your courage, strength and beauty are kept in my memory forever. You will be in my heart always. And I will find a way to see you again. This is not goodbye, but merely a "see you soon". I love you saftalee, and I will forever be grateful for such a wonderful Safta. I will succeed for you. I will not disappoint you, for you are like a second mother to me. I'll be strong so you don't have to worry about me while you're away. I will smile and laugh and be happy because I know that if you were here, you wouldn't want me to be in this state.

Safta, I love you, always.

Noam Cohen

עברו כמעט 20 שעות מאז הפעם האחרונה שדיברתי אתך, אך זה עדיין נדמה כמו נצח. לא הפסקתי לבכות ליותר מחצי שעה בכל פעם. כשעזבת הרגשתי שלבי עמד גם הוא מלכת. כל מה שרציתי לעשות היה לנשק אותך ולחבק אותך בכל שנייה שהיית שם. אך אני יודעת שסבלת כאבים קשים מנשוא. אני מבינה זאת לגמרי, וזה דבר שאף אחד לא צריך לעבור. אי אפשר לתאר את מה שעבר עלייך. ומשום כך אני שמחה שזה נגמר. נלחמת בקרב הקשה ביותר שלך, ובעיניי ניצחת! ניצחת בקרב הזה שייסר אותך כפי שלא ייסר מעולם, והראית לכולנו עד כמה את חזקה.

בעיקר, אני שמחה שיכולתי לראות אותך מחייכת בשעותייך האחרונות. החיוך שלך והנשיקה שלך יישארו עמי לעד. את אישה מדהימה באמת. עשית הכול למען הנכדים שלך, החל מירידה על ארבע וכלה בנזיפה בנו שנצטנן אם לא נגרוב גרביים. היית מדהימה – כרעיה, כאם, כסבתא וכחברה הטובה ביותר.

לא היה דבר שעצר אותך מלקבל את מבוקשך. הראית לכולם את הכוחות, את העקשנות ואת דאגת היתר שלך; אך ללא התכונות הללו לא היית את. אני זוכרת תקופה שבה את ואָמא הייתן מתווכחות, ולך הייתה שמורה תמיד המילה האחרונה. סבתא, את כל כך מצחיקה וחכמה. את ההומור שלך יכולים להבין רק אנשים מסוימים, ולמרות זאת יש לך בהחלט הרבה חברים. אני מקנאה בך.

האומץ, הכוח והיופי שלך יישמרו בזיכרוני לעד. לעולם תהיי נצורה בלבי. ואמצא דרך לראות אותך שוב. זו איננה אמירת שלום אלא רק "להתראות בקרוב". אני אוהבת אותך, סבתאל'ה, ולעולם אהיה אסירת תודה על סבתא נפלאה שכזו. אני אצליח למענך; לא אאכזב אותך, כי את כמו אָמא שנייה בשבילי. אהיה חזקה כך שלא תצטרכי לדאוג לי כשאת אינך. אחייך ואצחק ואהיה מאושרת כי אני יודעת, שאילו היית כאן לא היית רוצה שאהיה במצב הזה.

סבתא, אני אוהבת אותך, תמיד.

נעם כהן

תודה לאיציק לוי, שתרגם מאנגלית.